परिखां वा समाक्रामेदबसा गर्क्शधारिखी। अङ्गधुक् तनयं खेभे पिशुनं नाम नामनः ॥ ६५ ॥ सोऽस्थिमज्जागतः पुंसां बलमत्त्वजितात्मनां। ध्येनकाककपोतांश्व एश्रोलूकेश्व वे सुतान्॥ ६६॥ श्रवाप श्रकुनिः पन्च जयहुस्तान् सुरासुराः । म्बेनं जग्राच सत्युख काकं कालो एडीतवान् ॥ ६७ ॥ उजुकं निर्ऋतिश्वेव अग्राहातिभयावहं। युष्ठं व्याधिस्तदीशोऽय कपोतं च स्वयं यमः ॥ इदः॥ रतेषामेव चैवोक्ता भूताः पापोपपादने। तसाच्छानादयो यस्य निसीयेयः शिरस्यथ ॥ इट ॥ तेनात्मरच्यायासं भान्तिं कुर्यादिजोत्तम । गेडे प्रसृतिरेतेषां तडकीड्निवेशनं ॥ ७०॥ नरस्तं वर्ज्जयेद्वेष्टं कपोताकान्तमस्तकं। खेनः कपोतो ग्रथ्य काको जूकी एहे दिज ॥ ७१ ॥ प्रविष्टः कथयेदन्तं वसतां तच वेग्रानि। र्रहक् परित्यजेनेहं शान्तिं कुर्याच परिद्रतः ॥ ७२॥ खप्रेऽपि हि कपोतस्य दर्शनं न प्रशस्यते। षडपत्यानि कथ्यन्ते गण्डप्रान्तरतेस्तथा ॥ ७३॥ स्त्रीणां रजस्यवस्थानं तेषां कालांश्व मे ऋणु। चलार्यद्वानि पूर्वानि तथैवान्यत् चयोद्य ॥ ७४ ॥ एकादश तथैवान्यदपत्यं तस्य वै दिने। अन्यहिनाभिगमने श्राइदाने तथापरे ॥ ७५ ॥